

ИЗЛОЖБИ

Првиот впечаток што го добиваме при разгледувањето на изложбата на современата австриска уметност (сликарство, графика и скулптура) е тоа дека австриските уметници сосем се идентификуваат со сфаќањата, интенциите и техничките преокупации на денешната европска и светска уметност, свртувајќи им грб на старите домашни ликовни традиции, кои се насетуваат само магливо во неколку традиционално конципирани скулптури и цртежи.

ГЕОПОЕЗИЈА

Интересно е да се забележи и тоа дека во современата австриска уметност, барем според она што е тука презентирано, не постои маркантна доминација на некој посебен ликовен правец што би опфатил повеќе уметници под едно заедничко гесло, под една заедничка естетика. Многу ретко наидуваме на идентични примери, а и тие се остварени секако без некакви претензии од карактер на „школа“, „правец“ „општа тенденција“ итн.

Така, по повод изложбата на современата австриска уметност можеме повеќе да зборуваме за индивидуални реализации, за лични аспекти во однос на ликовната материја. Впрочем сретнуваме афинитет спрема различни тенденции импресионистички, експресионистички, надреалистички, енформелистички, наивистички, симболистички итн. Дорис Рајгер, на

пример, чие платно „Без наслов“ донекаде потсетува на ликовните концепции на нашиот Танас Луловски, застапува сфаќања кои се одраз на еден нов реализам. А Фердинанд Пенкер е заинтересиран за еден аспект на просторно обликување што се развива од теориите на Пиет Мондријан, односно, тој просторот го сфаќа како чиста плошност. Драго Прелог во својата „Слика со ротација“ остварува визуелен впечаток инспириран од современот електричен сензибилитет, од велеградските електрични реклами. Гервин Петер Хофман во 16 рефлексии го предава портретот на професорот Корен, во стилот на сарискиот карактер на современото производство. Франц Мочних е заинтересиран за социјални проблеми („Италијански работници“). Гинтер Валдорф е симболичен и сатиричен во својот сликарски израз. Хартмут Урбан сосем успешно предава една интересна пејзажна структура.

Ремек-дело на оваа изложба се двата експоната на Волфганг Букнер под заеднички наслов „Геопоезија“ кои се всушност два објекта, во стилот на најновите творби на нашиот Тома Шијак. На не го измислене уште Мондријан терминот неопластицизам, совршено ќе соодветствуваше на овој уметник. Сепак, неговиот стил можеме да го наречеме стаклен пластицизам, иако самиот автор на своите творби им дава поетичен наслов — геопоезија, затоа што своите цртежи, по примерот на анимиранiot филм, ги става еден зал друг, како да се земни пластови. Уште еден експонат заслужува посебно внимание поради својата идеја, а тоа е „Грбначниот столб“ од Хериберт Нотнагел со прекрасната ликовна метафора, каде дрвениот столб е прелатен во вил на кунк.

Паскал ГИЛЕВСКИ

(АСПЕКТИ НА СОВРЕМЕНАТА АВСТРИСКА УМЕТНОСТ ВО МСУ ВО СКОПЈЕ)

Вечер НЕДЕЛА

1771 / страница 11

28 ОКТОМВРИ 1978 ГОДИНА